

РЕШЕНИЕ

№ 255

гр. София, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9739** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Е. М. К., чрез процесуален представител адв. В., срещу Решение № 20181452 от 07.09.2021г. по НАХД № 4289/2021г. на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 2449623, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателката е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.2, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на електронния фиш. Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен, не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, X.-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите

от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на районния съд е приел, че на 17.12.2018г. в 10:43 часа в [населено място], по [улица], в посока от [улица]към [улица]се движел лек автомобил марка „Пежо 307“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя.

При въведено ограничение на скоростта в населено място от 70 км/ч, съгласно поставен пътен знак В26, с мобилна система за видеоконтрол TFR1-M № 560, позиционирана в служебен автомобил на МВР с рег. [рег.номер на МПС] , била засечена скорост на движение на МПС - то –106 км/ч. (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3%) при разрешена такава от 70 км/ч, т. е. превишение от 36 км/ч.

Скоростта, с която се е движел лекият автомобил била засечена с автоматизирано техническо средство – мобилна система за видеоконтрол тип АТСС TFR1-M. За системата за видеонаблюдение е представен протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система рег. № 4332р-44017 и за посочената локация.

От информация, постъпила в СРС от БИМ се установява, че мобилната система за контрол на скоростта на МПС тип АТСС TFR1-M е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 4835. Същата е одобрена и вписана в регистъра на 24.02.2010 г., като срокът на валидност на одобряването на типа е до 24.02.2020 г. На посочената система е извършена проверка на 30.10.2018г., видно от приложения протокол за извършена проверка.

За нарушението е направен снимков материал.

Издаден електронен фиш Серия К № 2449623 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, с който на Е. М. К. в качеството ѝ на собственик на МПС – то, е наложена глоба в размер на 400 лева.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 20181452 от 07.09.2021г. по НАХД № 4289/2021г., с което е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 2449623, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4, вр. чл. 182, ал.1, т.4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал.2, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно съответствието на издадения електронен фиш, с процесуалните правила за неговото издаване. Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържание, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал.4, изр.2 ЗДвП, настоящият касационен състав приема, че са правилни изводите на СРС относно

съответствието му с процесуалните правила за негово издаване и настоящия съдебен състав ги споделя. В посочената разпоредба е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В електронния фиш ясно е посочено, че установената стойност на скоростта на лекия автомобил на касатора е 106 км/ч. при ограничение на скоростта за населено място от 70 км./ч, описано е колко е превишението, както и е отчетена допустимата грешка от +/- 3 км/ч. Доколкото, налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административно наказателния процес, и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на лицето, което го е издало. Това е и така, тъй като електронния фиш се генерира автоматично, без намеса на служители на СДВР и този ред е приложим именно, когато се съставя в отсъствието на контролен орган.

В съставеният електронен фиш Серия К № 2449623, както се посочи по-горе, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Във фиша е отразена посоката на движение на МПС, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване на нарушението е установено с координати. Предвид на това, не са налице нарушения относно съдържанието на оспорения фиш, водещо до неговата отмяна.

Също така, оспореното решение е съобразено с посоченото в ТР № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по тълкувателно дело № 1/2013 г. на ВАС, а именно, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции и се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението.

Разпоредбата на чл.165, ал.2, т.6 ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, данните от което са подробно описани, в издадения и оспорен електронен фиш.

По делото са представени Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 от 24.02.2010 г. и Протокол № 4-38-18 от проверка на мобилна система за

видеоконтрол „TFR-1M“, от които е видно, че системата за контрол отговаря на метрологичните изисквания. Установява се от приетата преписка от въззивното дело, че АТСС съставлява мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип TFR1-M, срокът на валидност на одобрения тип средство за измерване е бил от 24.02.2010 г. до 24.02.2020г., т. е. към датата на извършване на нарушението – 17.12.2018г. не е изтекъл срокът на валидност на одобрения тип. Видно от представения Протокол на лаборатория за проверка на радарни скоростомери № 4-38-18/30.10.2018г. като от тази последваща проверка е установено от заключението в протокола, че уредът съответства на изискванията, като това съответствие е установено както от проверка в лабораторни условия, така и посредством мобилен полеви тест. Нарушението е констатирано преди датата, на която следва да бъде извършена следващата последваща проверка - 30.10.2019г., с оглед на което е безспорно, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Т.е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

За датата на проверката е налице съставен протокол с рег. № 4332р-44017 от 17.12.2018г. по надлежен начин, чрез посочване на мястото за контрол, което съвпада с цитираното в ЕФ такова, посоката на движение, ограничение на скоростта на движение, разстоянието от пътния знак с въведеното ограничение до АТСС в метри, посочен е номера на служебния автомобил, върху който е монтирана камерата, начало и край на работа на техническото средство, както и лицето, извършило проверката. В процесния случай, контролният орган е приложил и снимка, от която е видно, че АТСС е монтирано в МПС, временно разположено на пътя и работи на автоматичен режим.

В разпоредбата на чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП е предвидено, че за превишаване от 31 до 40 км/ч, нарушителя се наказва с глоба 400 лв. Както се установи по-горе, скоростта, с която е засечен касатора е 106 км/ч., като е отчетена допустимата грешка в полеви условия от 3%. Правилно е установено превишението на скоростта от 36 км/ч.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав счита, че нарушението е установено от контролните органи по надлежния ред за това, чрез мобилна система за видеоконтрол АТСС TFR1 - М 560, годна за употреба, преминала през съответните проверки, за което нарушителя е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на електронен фиш, съставен по образец и съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че Решение № 20181452 от 07.09.2021г. по НАХД № 4289/2021г. на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 2449623, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв., за извършено нарушение на чл.21, ал.2, вр. чл.21, ал.1 от ЗДвП, следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Водим от горното и на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН,

Административен съд София-град, Х. -ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20181452 от 07.09.2021г. по НАХД № 4289/2021г. на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.